

NTFR 2017/432 Eventuele inbeslagname administratie bij adviseur leidt niet tot ontheffing van aangifteplicht

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 10 januari 2017, nr. 16/00177

Belastingjaar/tijdvak	2012	☐ Brondocument
Trefwoorden	betalingsonmacht griffierecht, omkering en verzwaring bewijslast, redelijke schatting, vereiste aangifte	
Wetsartikelen	AWR-art. 8 Awb-art. 8:41 Awb-art. 8:56 AWR-art. 27e	
Auteur	Mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma	
ECLI	ECLI:NL:GHARL:2017:121	
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBGEL:2015:8063, Bekrachtiging/bevestiging	
Datum publicatie	20-1-2017	

Samenvatting

Belanghebbende, een autohandelaar, is gehuwd en heeft twee jonge kinderen. Het gezin woonde in 2012 in een huurwoning. In januari 2013 is het gezin verhuisd naar Duitsland. Voor de autoactiviteiten beschikte belanghebbende over een loods. In 2012 heeft hij drie gebruikte auto's verkocht. De echtgenote genoot in 2012 € 16.400 aan inkomsten. Ultimo 2012 beschikte belanghebbende over € 2.197 aan spaargeld. De FIOD heeft in 2013 bij de adviseur van belanghebbende een onderzoek ingesteld. Daarbij zijn stukken in beslag genomen. Belanghebbende heeft, ondanks de uitnodiging daartoe van de inspecteur, geen aangifte IB/PVV 2012 gediend. Daarom heeft de inspecteur ambtshalve de aanslag IB/PVV 2012 vastgesteld, berekend naar een geschatte belastbare winst van € 15.000. Voorts is een verzuimboete van € 984 (na bezwaar € 49) opgelegd. In bezwaar heeft belanghebbende alsnog 'een aangifte' ingediend (winst van € 4.836 en toepassing zelfstandigenaftrek (€ 7.280) en startersaftrek (€ 2.123)). Evenals de rechtbank stelt het hof belanghebbende in het ongelijk. Het hof stelt voorop dat belanghebbende niet in verzuim is met het niet betalen van het griffierecht in hoger beroep omdat hij terecht een beroep doet op betalingsonmacht. Belanghebbende was volgens het hof niet ontheven van de aangifteplicht. Ook indien zijn standpunt dat zijn administratie in beslag was genomen door de FIOD juist is, dan nog was belanghebbende niet ontheven van zijn wettelijke aangifteplicht. Het had dan op zijn weg gelegen de inspecteur ervan in kennis te stellen dat hij niet in staat was aangifte te doen vanwege de inbeslagname, hetgeen hij niet heeft gedaan. De bewijslast moet worden omgekeerd en verzwared omdat de vereiste aangifte niet is gedaan. De in de bezwaarfase ingediende 'aangifte' kan daaraan niet afdoen. Hoewel de onderbouwing van de schatting door de inspecteur van € 15.000 'mager' is – de schatting is immers 'slechts' gebaseerd op de gedachte dat belanghebbende, gelet op de door hem gedane uitgaven, een inkomen moet hebben gehad op (minimaal) het niveau van een bijstandsuitkering – acht het hof deze niet onredelijk. In het verzwaarde tegenbewijs is belanghebbende niet geslaagd. De verzuimboete van € 49 acht het hof passend en geboden.

(Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar

Belanghebbende heeft het standpunt ingenomen dat hij niet eerder aangifte heeft kunnen doen, vanwege inbeslagname van zijn administratie door de FIOD in 2013. Daarmee is hij echter niet ontheven van zijn aangifteplicht. Het hof wijst op de praktische oplossing om de inspecteur dan tenminste te informeren dat hij niet in staat was aangifte te doen vanwege de inbeslagname. Door dat niet te doen, is belanghebbende nalatig geweest in het doen van de aangifte IB/PVV 2012.

Vervolgens is de vraag of de bewijslast moet worden omgekeerd en verzwared omdat 'de vereiste aangifte' niet is gedaan. Daartoe moet in de eerste plaats vaststaan dat belanghebbende is uitgenodigd tot het doen van aangifte (HR 24 juni 2016, nr. 15/02345, NTFR 2016/1685). Dat is het geval. Vervolgens is van belang of de aangifte die, weliswaar te laat, alsnog is gedaan kan dienen als 'de vereiste aangifte'. In dit geval heeft belanghebbende in de bezwaarfase alsnog een 'aangifte' ingediend. Deze kan echter niet meer gelden als vereiste aangifte, nu die uiterlijk had moeten worden ingediend vóór de dagtekening van de aanslag, op een moment dat de inspecteur er nog rekening mee had kunnen houden (vgl. Rechtbank Gelderland 21 juli 2016, nrs. 15/7370 en 15/7371, NTFR 2016/2232). Omkering van de bewijslast op deze grond (het niet doen van de vereiste aangifte) kan overigens, anders dan wegens het niet voldoen aan de inlichtingen- of administratieplicht, zonder informatiebeschikking worden toegepast.

Na omkering van de bewijslast rust op de inspecteur de minimumeis dat hij de aanslag vaststelt op basis van een 'redelijke schatting'. Wat redelijk is, hangt af van de informatie waarover de inspecteur kan beschikken. De onderbouwing dat belanghebbende, gelet op zijn

uitgaven, minimaal een inkomen op bijstandsniveau (€ 15.000) moet hebben gehad, acht het hof 'mager' maar niet onredelijk. Hiertegen bracht belanghebbende zijn 'jaarstukken 2012' in, waarin een winst van circa € 5.000 is vermeld en de stelling dat zijn echtgenote genoeg verdiende waaruit het uitgavenpatroon kan worden verklaard. Daarmee slaagt belanghebbende er naar het oordeel van het hof niet in te voldoen aan de op hem rustende verzwaarde bewijslast dat de aanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld.

Los van de redelijkheid van de uitkomst kan op die laatste motivering door het hof wel wat worden aangemerkt. Uiteraard rust op belanghebbende de verzwaarde bewijslast om 'overtuigend aan te tonen' (of 'doen blijken') dat de aanslag te hoog is, wanneer de redelijkheid van de schatting vaststaat. Met zijn tegenargumenten kan belanghebbende echter wel de redelijkheid van de schatting ter discussie stellen.

[1] Vanessa Huygen van Dyck-Jagersma is verbonden aan Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2017-432>

Datum: 10-4-2017 15:31:01

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeleevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.